

A vitákat civilizált módon kezelik

A Fidesz képviselőcsoportjának tegnapi ülésén Kövér Lászlót választották meg frakcióvezetővé. Kövér egyetlen jelöltként indult, és megszerezte a szavazatok abszolút többségét.

— Egyedüli indulóként választották meg Orbán Viktor utódjává a frakcióvezetői tisztviségben. Megválasztása nyilvánvalóan lezár egy korszakot a Fidesz mint párt történetében, hiszen ezzel kettévál a párt, illetve a frakció első emberének feladatköre. A jövőben milyen munkamegosztást képzelnek el a pártelnök, illetve a képviselőcsoport első embere között?

— Ellenjelölt valóban nem volt. A frakcióülésen azonban felvetődött más képviselők neve is, ám az érintettek nem vállalták a jelölést. Megválasztásommal valóban új időszak kezdődik a Fidesz történetében, mivel ebben a pártban először válik ketté — egyébként a politika természetének megfelelően — a párt és a frakció vezetőjének személye. Miután a pártelnöki intézmény létrejött, természetes lépés az, hogy a frakcióvezetőt mentesítsük azoktól a feladatoktól, amelyek nem tartoznak hozzá. Másrészt ez egy olyan folyamat utolsó állomása, amelyben a frakciótól — mint szociológiai értelemben vett

kvázi pártelnökségtől — a párt mindenkor vezetőtestülete veszi át a döntések egy részének a felelősségét. Így most már a frakció csak a törvényhozással, a parlament ellenőrzésével összefüggő tevékenységre összpontosítja a figyelmét.

— Ugyanakkor a pártot továbbra is a képviselőcsoport jeleníti meg elsősorban a közvélemény előtt?

— Figyelembe véve azt, hogy a párt új elnökségének valamennyi tagja parlamenti képviselő, nem hiszem, hogy különösebb gondot okozna a frakció és az elnökség együttműködése. Elsősorban tehát arról van szó, hogy funkcionálisan különülnek majd el a hatáskörök és a döntések. Az országos elnökségnek a választásokra való felkészülés áll majd tevékenysége központjában, míg a frakciónak a napi parlamenti ügyekben kell majd felkészülnie lennie.

— Kongresszus után a Fidesz. A debreceni tanácskozás végül is nem volt vitáktól mentes. Miután ezekben a pártnak a parlamentben is kulcsszerepet

játszó emberei vitték a prímet, nem elképzelhető-e, hogy ezeknek a vitáknak a súlypontja áthelyeződik a képviselőcsoportra?

— Nehezen tudok válaszolni az ilyen jellegű kérdésekre, mert nem igazán vagyok képes megfejteti: miben áll a Fideszben jelen lévő esetlegesen eltérő irányzatok természetete. Azt tudom, hogy melyik az a politikai irányvonal, amely a Fidesz elmúlt öt éves működését szerintem töretlenül jellemezte, és amellyel a magam részéről teljes mértékben azonosulni tudtam. Ehhez képest nem látok a pártban alapvető politikai kérdésekben megmutatókozó alternatív politikai irányokat. Amennyiben pedig látensnek léteznek ilyenek, ezek előbb-utóbb politikai kérdésekben is megfogalmazzák majd alternatíváikat, és akkortól lehet platformokról, frakcióktól vagy egyebekről beszélni. A Fidesz eddig sem abban különbözött a többi a parlamenti párttól, hogy benne soha nem voltak viták, hanem éppen abban, hogy ezeket a vitákat, nézetkülönbségeket sikerült civilizált módon kezelni. És csak azok a különbözőségek kerültek napvilágra, amelyek valóban a nyilvánosságra is tartoztak.

— Nem okozhat-e mégis gondot az, hogy a legalábbis szemléletükben Orbán Viktorhoz kö-

zel álló személyek — például Áder János, Kövér László — kerültek meghatározó pozícióba a Fideszben? A kongresszusi vitában vélhetően ennek kapcsán féltették néhányan a Fideszben eddig megjelenő sokszínűséget...

— Csupán ismételni tudom, hogy amennyiben szárny vagy vonal, amit a szóban forgó hármassal szoktak újabban leírni, akkor meg kellene fogalmazni: mi tulajdonképpen a létező másik, harmadik sőt többi szárny a Fideszben, illetve mik ezeknek a tartalmi különbözőségei. Meg kellene tehát fogalmazni, hogy milyen konkrét politikai kérdésekben foglalnak el eltérő álláspontokat ezek a szárnyak.

— Ezek szerint nincs lényegi politikai eltérés például Orbán Viktor vagy Fodor Gábor, illetve az őket támogatók között?

— A választmányi és a frakcióüléseket több éve végigülve, úgy vélem, hogy a markáns különbségek már eddig is előjöhettek volna. Ezzel szemben azt állítom, hogy jelen pillanatban annak a vonalvezetésnek, amelyet általában Orbán Viktor nevéhez szoktak kötni, a Fideszen belül nincs életképes alternatívája. És különösen nincs olyan alternatívája, amely magát önálló politikai alternatívaként lett volna képes megfogalmazni.